

החברותא

בס"ד ערש"ק פר' עקב י"ח מנ"א תשע"ג

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס 461

פנינים יקרים

והיה עקב תשמעון וגו' (ו', י"ב) ע"פ מ"ש מה שעשתה החכמה עמרה וכו' עשתה ענווה עקב לסנדליותה. והפירוש פשוט שהענווה היא המקור והשורש של כל דבר קדושה והיא המקיים הכל ולכך נקראת בלשון עקב כמו הרגל שהוא הקיום שהגוף עומד עליו. נמצא שבכל דבר שהאדם עושה צריך להיות שתהיה בעובדא ההיא הענווה. וזהו והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה פירוש בכל המשפטים האלה תראו להשרות בתוכם העקב היא הענווה.

והיה עקב תשמעון וגו' (ו', י"ב) הנה ידוע שקודם ביאת גואל צדק נהיה מוכרחים כולנו כאחד לשוב בתשובה שלימה וכו'. וזו"ה והיה עקב תשמעון הלא סוף הדבר יהו שתהיו מוכרחים לשמוע לדברי, ותעשו תשובה שלימה, ותשמעו את המשפטים האלה, לזה מבקש השי"ת מעם קרובו א"כ על מה ולמה ושמרתם - תמתינו מלעשות מה שצריך (מלשון ואביו שמר את הדבר) הלא טוב יותר ועשיתם אותם ר"ל שתעשו תיכף ומיד ותקיימו כל המצוה ועי"ז תזכו לגאולה שלמה מיד.

והיה עקב תשמעון וגו' (ו', י"ב) הכלל הוא דבאמת מה שהקב"ה נותן שכר בעד המצוה זה הפחות שבתענוגים. והתענוג העיקר והשכר הוא המצוה גופה מה שאדם עושה נחת רוח ליוצרו ועושה רצונו ומקיים מצותו כמו שאמר התנא שכר מצוה מצוה. וז"ש והיה עקב זהו העקב וסוף הדבר אשר תשמעון כי עיקר התענוג הוא עשיית רצון בוראו וכו'.

והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה... ואהבך וברכך וגו' (ו', י"ב) והיה אם שכח תשכח את ה' אלקיך... העדותי בכם היום כי אבר תאבדון (ח', י"ט) הברכה וההיפוך תלויה בהתחדשות המתמדת כמ"ש כי תוליד בנים ובני בנים וגו'... העדותי בכם היום וגו'. זהו איפוא אשר מזהיר אותנו הכתוב לכל נתישן בארץ שלא נתפנה לחשוב שישנה אפשרות של קיום טבעי. על דרך זה כותב החובת הלכות (שער הפרישות פ"ב) ככל שהעולם נעשה משוכלל יותר גדל התורבן יותר. וביאורו כנ"ל שכלל שמערכות הקיום הטבעיות משוכללות יותר הרי האדם תולה יותר ויותר את הצלחתו ב"כוחי ועוצם ידי" ועי"ז מתרחק מהמשפיע האמיתי...

ואת החסד (ו', י"ב) כי אמנם הטוב המושפע לצדיקים בעוה"ז הוא חסד בלבד לא גמול מעשיהם (הלא שכר מצוה בהאי עלמא ליכא).

לא יהיה בך עקר ועקרה וגו' (ו', י"ד) 'בך' דייקא בסוד פנימיות מחשבתך תהיה האמונה גדולה וחזקה כל כך כאלו אין עקר ועקרה בעולם כי אם הקב"ה כל יכול לשדד המערכות ולהתיר פה עקרות ופה אלמים בהרף עין ברגע כמימרא. וזהו לא יהיה בך עקר ועקרה בך דייקא. ולא כל מי שרוצה ליטול את השם יבוא ויטול לומר שאין בו עקר ועקרה ולמעשה פעלו סותרים את דבורו ולא יעשה מעשהו זר נכריה בעבודתו וכו'.

ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלקיך וגו' (ח', י') הברכות בכלל וברכת המזון בפרט נתקנו כדי לקיים צווי התורה לתלות את השפע במקור כמו שאומרים בברכת המזון בעבור שמו הגדול וכו' כי המזונות הם על ידי השי"ת בעצמו ולא על ידי מלאך, אעפ"י שהמלאכים שלוחי השם המה, מ"מ יש לאדם להכיר שפרנסתו וחיותו ניתנים לו ישירות מהקב"ה ולא על ידי מלאך...

כי הוא הנותן לך כח לעשות חיל (ח', י"ח) גם כאשר אתה כמו ידיך עושה חיל זהו אודות לכח שנתן לך ה' (רבי דוד הופמן). וכמו בהיותנו במדבר אי אפשר שלא תכירו שיד ה' עשתה זאת, ככה בכל דור ודור ידו וגבורתו הוא הנותן לך כח - (אברבנאל).

(ילקוט פירשים לתורה)

האשק שיחת הרא"ש זיע"א כ"ג חשון תשנ"ט תלביא לזכרם ע"י א.א.

של עולם קיומו וחיותו ולא העולם מקומו, ר"ל שאין העולם מציאות לעצמו שצריך לעשות לו שם מקום. עכשיו במקום שהקב"ה יהיה מקומו של עולם נהיה העולם המקום של הרבש"ע. כולם לקחו את המקום שלו, והעולם נהיה מקום של מריבות מי בראש. כל אחד רוצה את כסא הכבוד. וכשכל אחד רוצה את כסא הכבוד - הרבש"ע בגלות. הרבש"ע שכל העולם שלו, והוא זן ומפרנס לכל, והוא טוב ומיטיב לרעים - לקחו ממנו את המקום שלו בעולם שלו, וכך אנו יוצרים לו גלות.

- ג -

הרבש"ע מצפה מאתנו שנחיה במידה שלו, באהבה שאינה תלויה בדבר. אבל למעשה, ידע אינש בנפשיה, כל אחד יודע מה הוא עושה ובמה הוא מעביר את היום. מה הוא עושה עם העינים, ומה הוא עושה עם הפה, ועם כל האיברים שלו. אם הוא רק לא רוצה לרמות את עצמו ולא לבלבל א"ע, והוא מוכן לשמוע שהוא אפילו לא אבק דק, הרי מיד הוא רואה את הפגמים שלו - וחטאתי נגדי תמיד. ומה הוא עושה? הוא רב עם הבריות, ומדבר לשה"ר, וכל אחד מכאיב את השני. והרבש"ע אומר לנו: קינדערלאך, אני נושא את עונותיכם, אני מוחל לכם, אני אוהב אתכם אהבה שאינה תלויה בדבר, ואני נותן לכם כל טוב, מה שאתם רק רוצים אתם מבקשים ממני ואני נותן לכם מה שרק

הרבש"ע ברא את האדם בעולם הזה - שהוא אפילו לא אבק דק - ע"מ שיגיע למדריגה שעל ידו יהיה "ברוך כבוד ה' ממקומו". 'מקומו' הוא העולם הזה, והיינו שמהמציאות של האדם יכירו את מציאות ה', וממילא יהיה "מלא כל הארץ כבודו". אבל לדאבונינו אין אנו חפצים בכל זה. כל אחד רוצה שלטון, ורוצה להיות גדול, ורוצה הכל לעצמו, ולרבש"ע הוא לא משאיר מקום בעולם הזה. כבר חמשת אלפים שבע מאות ארבעים ושלוש שנה שהרבש"ע נמצא בגלות אצלנו כאן בעולם הזה. כי בבריאת העולם הוא הסתיר את עצמו בבחינת תוהו ובוהו, ואנו - שאיננו אפילו עפר דק - במקום שניתן לו את המלוכה שלו, עשינו את עצמנו מנהיגי העולם. כל אחד רוצה שלטון, ולהיות הראש. בכל האנושות מתנהלת כל הזמן מלחמה אין-סופית מי בראש. והרבש"ע ש"מלא כל הארץ כבודו" והוא הסתיר את עצמו בבחי' תוהו ובוהו, נמצא בגלות אצלנו, בגלל שאיננו משאירים לו שום מקום בעולם.

למרות שאנו לומדים תורה ונותנים צדקה ועוסקים בחסד, אך כשמקיים מצות לתועלת עצמו הכל נופל בעמקי הקליפות ולא נשאר מזה שום דבר. והראיה, אם היה לזה ערך זה היה מביא שנשמע את "ברוך כבוד ה' ממקומו", שהרבש"ע הוא מקומו

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

המשך מעמ' קודם

461
א

שנגיע לבחינת "דוד מלך ישראל חי וקיים". כדוד המלך שמתוך ביטול המציאות מצא שהרבש"ע הוא החיות והקיום של העולם, ובזה הוא המליכו על כל העולם.

וזהו התכלית שהוא מצפה מאיתנו. למרות שיש לנו דמיונות אחד על חברו, ולמרות שעוברים בינינו דברים לא נעימים, הוא רוצה שנישאר במידה שלו - הדבק במידותיו, מה אני רחום אף אתה רחום. כמו שהוא רחום ונוהג בנו באהבה שאינה תלויה בדבר: הוא נתן לנו את העולם היפה הזה למרות שכל העולם שלו, ואנו חטפנו הכל לעצמנו ולא השארנו לו כלום, כל אחד רוצה לעצמו כבוד, ומלכות, וכסא, מכסא הכבוד של הקב"ה עשינו כסא לעצמנו, ולמרות הכל הוא נותן לנו הכל באהבה שאינה תלויה בדבר, מבלי לשייר לעצמו כלום. כמו כן הוא רוצה מאיתנו שנחיה במידה שלו. ואם החבר מצער אותי, גם אם יש לו בחירה והוא בחר לעשות זאת, אני צריך לאהוב אותו כמו שהרבש"ע אוהב אותי, ובאותה מידה כמו שהרבש"ע אוהב אותי. למרות שהוא הָרַע לי אני צריך להדבק במדותיו של הקב"ה ולאהוב אותו באהבה שאינה תלויה בדבר. וכשאנו נחיה באותה מידה ובאותה רחמנות של הקב"ה אז אין פירוד בינינו ובין הרבש"ע, ואנו ממליכים מלכותו כאן בעולם הזה.

עולה בדעתכם, בין אם זה לטובתכם או לא, ומה אתם מחזירים לי? כבר אלפי שנים אני נמצא בגלות ולא נגאל...

ובדרך החיים הוּוּ שלנו גם אין סיכוי לגאולת ה'. הנה, האם יש אחד בינינו שהגיע לתכלית שבוכותו הרבש"ע יכול להגאל? אם לא נרמה את עצמנו אנו יודעים שאין בינינו אפילו אחד שלא מעכב את הגאולה. אין אחד שהגיע לשלימות שמצידו הוא מוכשר לגאולה. אין אחד שיכול לומר שהוא כבר הגיע למצב שהוא אינו קיים, והוא חי עם הרבש"ע כמו שבהמה חיה עם האדון שלה, הרבש"ע הוא הקיום שלו והוא קיום העולם, ואצלו הרבש"ע אינו בגלות. אם היו כאלו יהודים, כמה שרק היה, אפילו יחידים בודדים, היינו נגאלים בזכותם.

הרבש"ע מצפה מאינו שנגיע למידה שלו - אהבה שאינה תלויה בדבר. זו היתה הגדלות של דוד המלך. כולנו יודעים שהוא לא ניצל מכשלונות, אלא שהוא לא התעייף, ובכל פעם שנכשל המשיל הלאה - שבע יפול צדיק וקם. והוא למד מהחיות שעובדות בשירות אדונם שהולכות והולכות והולכות ולא מתעייפות, עד שהגיע לשלימות, לאהבת דוד ויהונתן, אהבה שאינה תלויה בדבר. ובזה הוא הגיע למידה של הרבש"ע. את זה הרבש"ע רוצה מאיתנו, שנמליך בעולם את מלכות דקדושה וניתן לו את מלכות העולם ע"י

שהשמחה במעונם

הר"ר שמואל קלירס ומשפ' להולדת הנינה
הר"ר משה קלירס ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר דוד קלירס ומשפ' להולדת הבת
הר"ר בנימין סירוטה ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר יצחק שוקרון ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר אהרן שניצר ומשפ' להולדת הבן
הר"ר מרדכי קורנפלד ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר מנחם יהושע רובינפלד ומשפ' להולדת הנינה
הר"ר גדליה סגל ומשפ' להולדת הנינה
הר"ר מרדכי סגל ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר אהרן רובינפלד ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר משה אהרן סגל ומשפ' להולדת הבת
הר"ר דוד גולן ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר אהרן תופיק ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר אברהם משה קיפר ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר זאב יוסף קיפר ומשפ' להולדת הבן
הר"ר משה שמואל בנימין האפמאן ומשפ' להכנס הנכד לעול המצוות
הר"ר שלום מרדכי האפמאן ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות
הר"ר פנחס אריה לייביש בלויא ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות
הר"ר מרדכי כהן ומשפ' לאירוס' הבן
הבה"ח ידידיה כהן לאירוסיו

י"ל ע"י
מערכת החברותא
רח' עדני 3
02 - 5829688 ☎
02 - 5325477 פקס
ת.ד. 5080
ירושלים 91050

כוס תנחומים

הר"ר אהרן שניצר הי"ו ומשפחתו
על פטירת בנם היקר חיים משה בנימין ז"ל
ת. ג. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

